

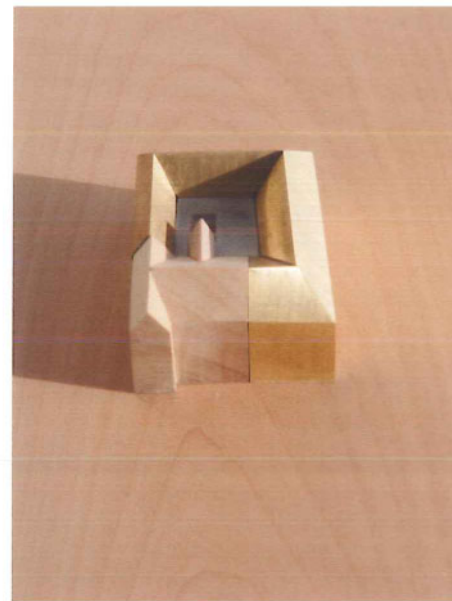

Een stadhuis voor Niel

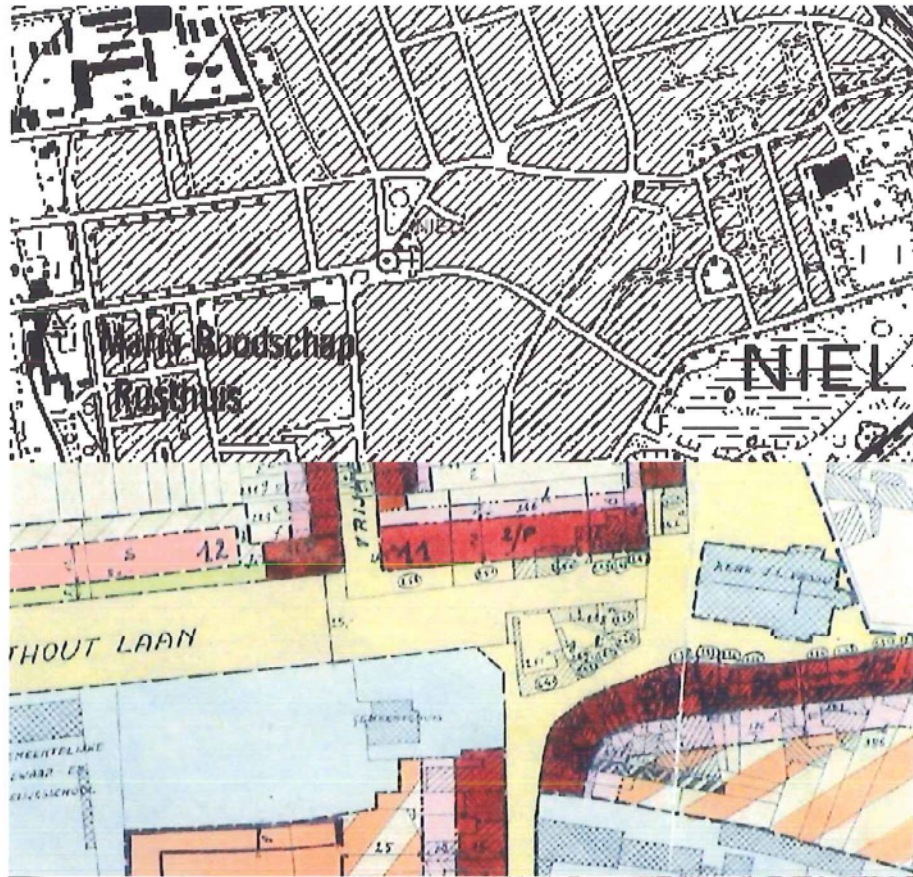
Rapp+Rapp
24.03.04

De bouw van een stadhuis voor de snel veranderende gemeenschappen in het begin van de 21^e eeuw impliceert een aantal maatschappelijke vraagstukken, omtrent de positie van het burgerlijk bestuur binnen de hedendaagse maatschappij. Aangezien wij noch bestuurder noch verkozen zijn, kan ons antwoord op deze vragen alleen van architecturale aard zijn. De vraag van de opdrachtgever om het onderdak voor de toegenomen ruimtebehoefte van het stadhuis én politie te bezien in duidelijke relatie met het huidige monumentale onderkomen, biedt daarbij een aantal interessante mogelijkheden.

De benadering van de gestelde opgave heeft zich afgespeeld op verschillende schaalniveaus. Een doelbewuste positionering van het stadhuis binnen het stedenbouwkundige weefsel biedt ruimte en kader aan het openbare leven in het dorp. Terwijl met het spel van de meest elementaire architectonische middelen -ruimte en licht- een plek wordt gecreëerd voor samenkomst en ontmoeting. Het bijzondere karakter van het bestaande stadhuis bood daarbij een rijk aanknopingspunt.

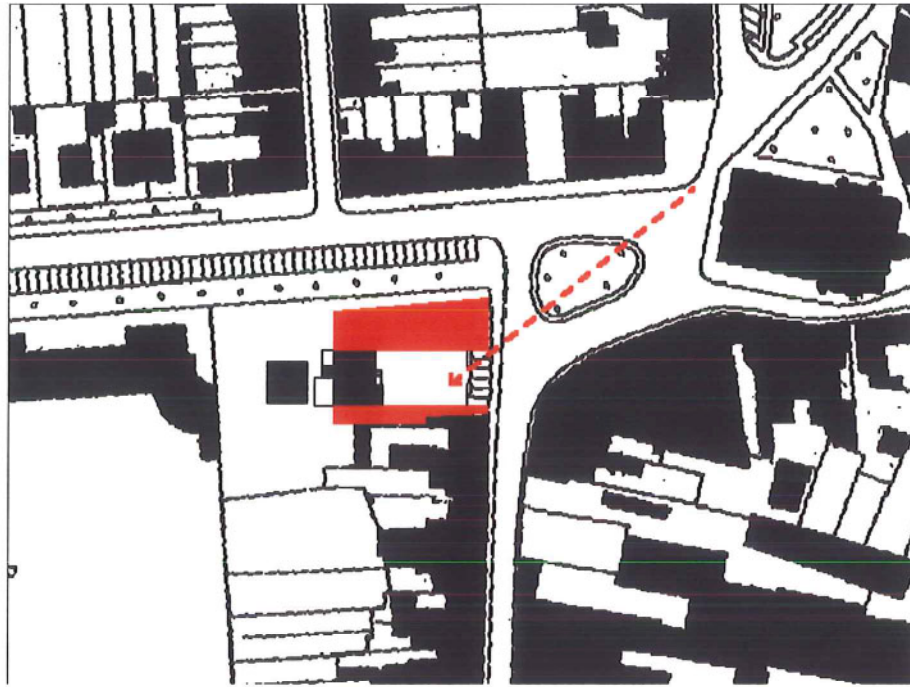

Een stadhuis voor Niel

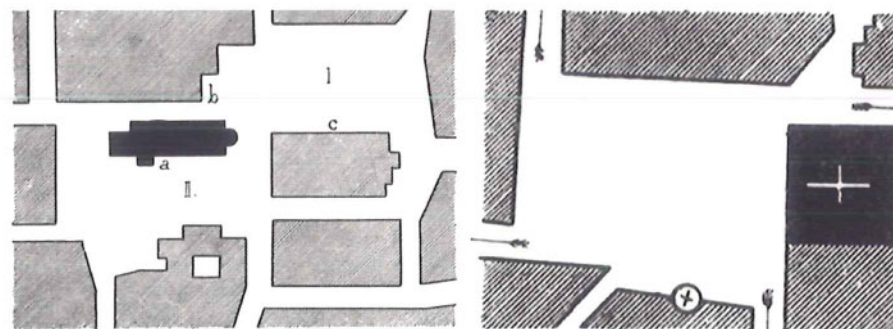
Het huidige stadhuis is sinds 1930 gehuisvest in een overvloedig geornamenteerd monumentaal pand gebouwd rond 1900. Het bevindt zich tegenover een grote kerk aan een route die een aantal oude pleinen verbindt. In de mooie sequentie van smallere en grotere stedelijke ruimten vertoont het plein waaraan het stadhuis ligt echter een kleine hiaat.

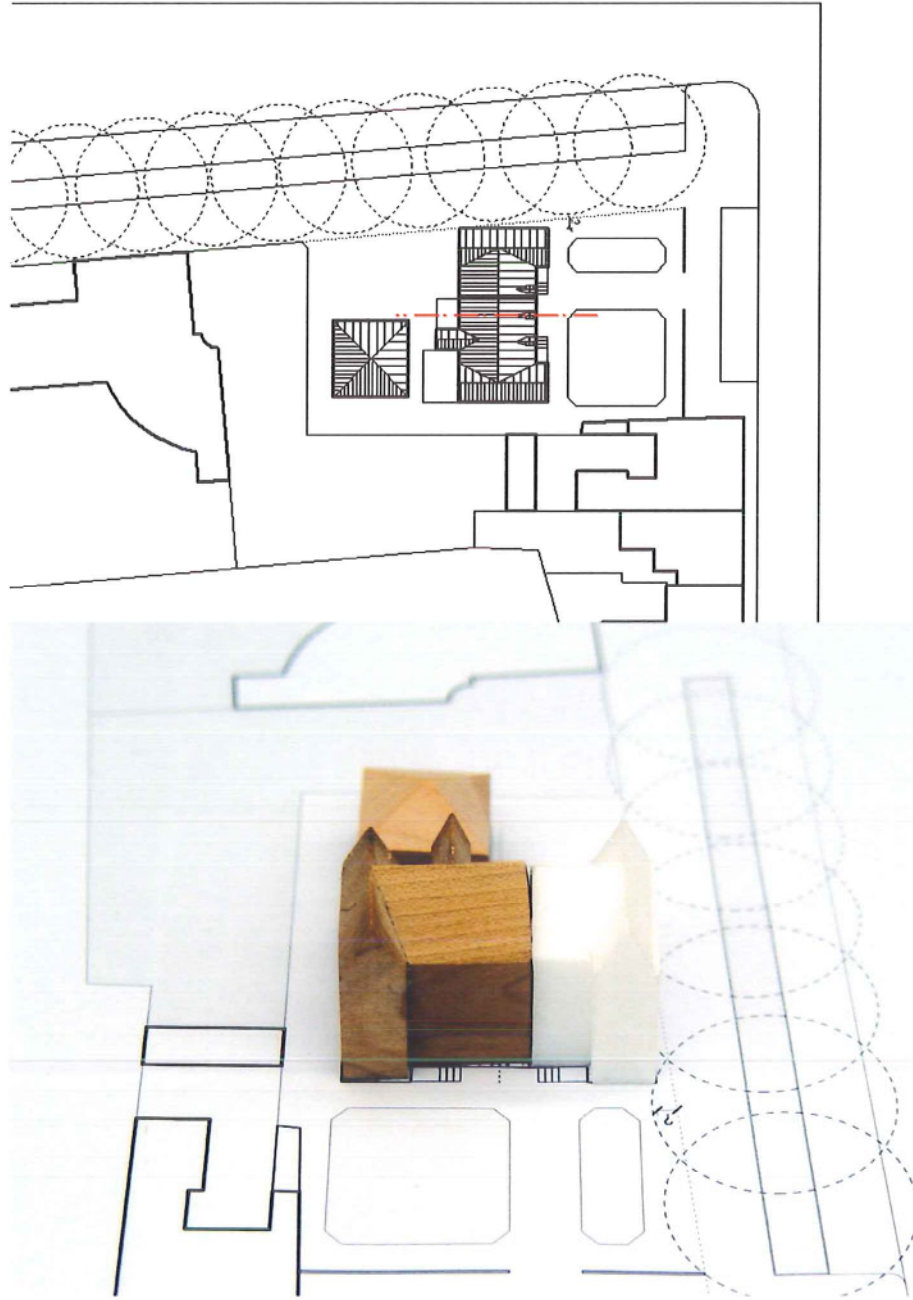
Hoewel voor een uitgebreider historisch onderzoek in het kader van de opgave geen ruime was vallen toch enkele sporen op die de tijd heeft achtergelaten. Op de locatie werd lange tijd water gewonnen en voor zijn vorige functie werd het pand stevig terug geplaatst ten opzichte van de rooilijn. Nadat de overige bedrijfspanden van de locatie verdwenen bleef het hoofd bedrijfspand enigzins alleen achter. Hierdoor is de demarcatie van de openbare ruimte troebel geworden. De verdwenen bebouwing op het huidige midden van plein heeft die situatie niet verbeterd.

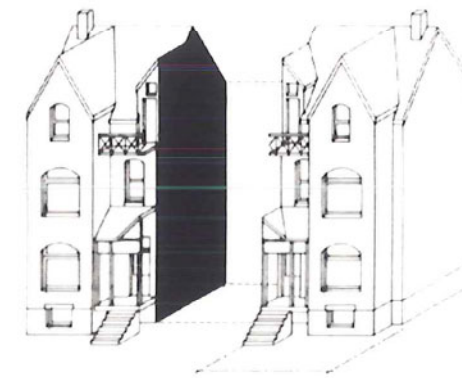
De gewenste forse uitbreiding van het stadhuis is een uitgelezen mogelijkheid de openbare ruimte te verbeteren. De poging de oude pleinvorm te herstellen door terug te gaan naar de oude rooilijnen is echter slecht te rijmen met de structuur van het monument en zou haar bovendien grotendeels aan het zicht onttrekken.

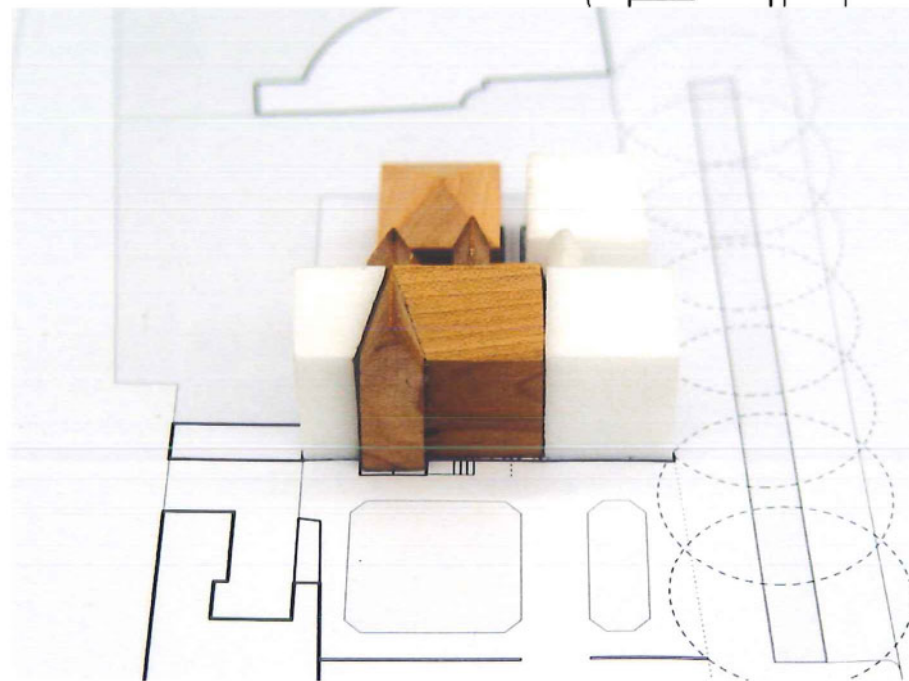
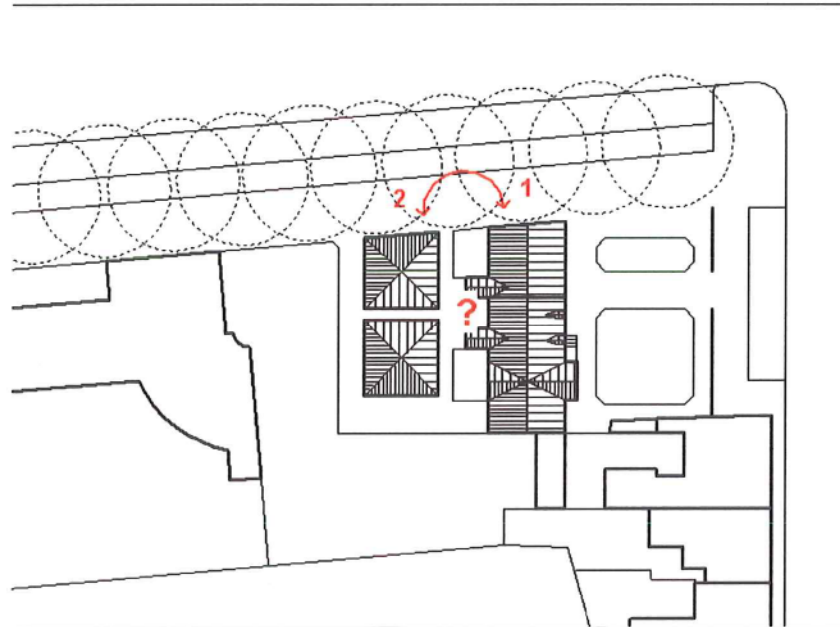
De directe visuele relatie tussen kerk en stadhuis kan echter naast een symbolische ook een bijzonder krachtige ruimtelijke relatie opleveren mits het stadhuis enig front naar het plein kan maken.

Spiegeling over de as van he grote raam aan de voorgevel zou een volume kunnen opleveren dat aan de roolijn van de Ridder Berthout laan staat. Het grote en monumentale front dat zo ontstaat is goed in staat het plein 'af te maken' maar is echter geen goeg antwoord op de hoek locatie van het perceel. Deze vraagt om een orientatie in twee richtingen.

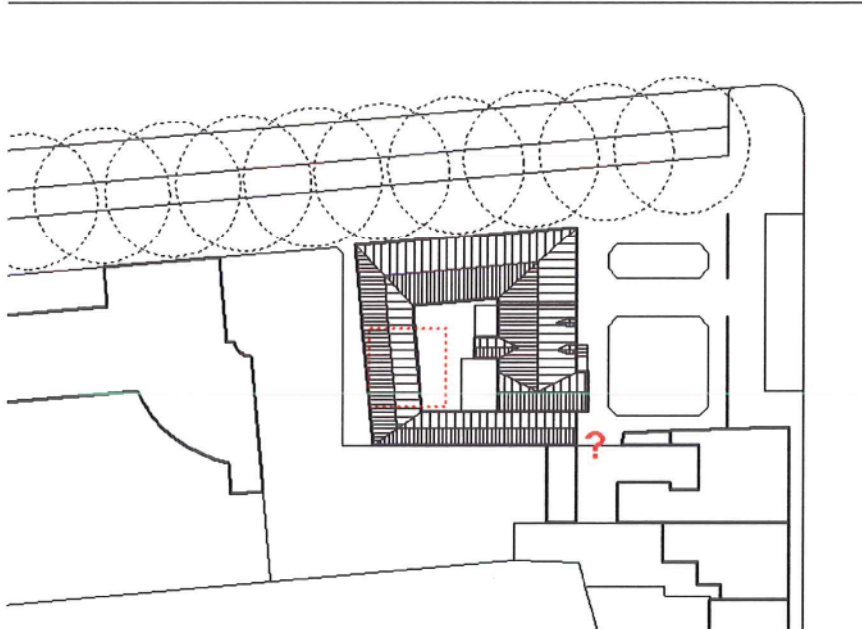
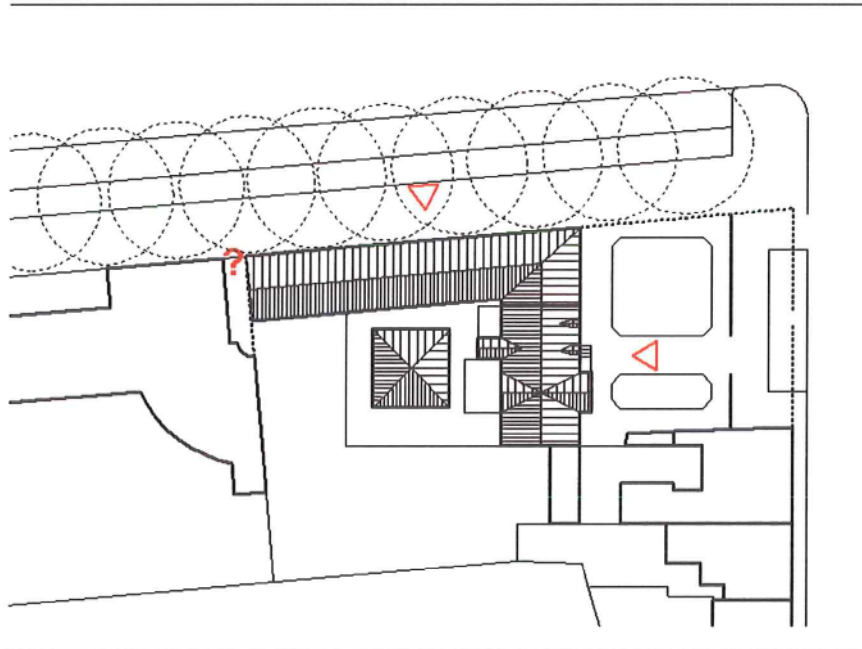

De beide zijgevels van het pand zijn van een andere aard dan de voorgevel- en achtergevel. Ze bevatten minder en minder oorspronkelijke ramen. De oriëntatie van het huidige pand is daardoor tweezijdig, naar plein en 'achter'.

De continuering van de langskap resulteerd in een kopgevel naar de laan. De twee kopgevels bedienen zo laan en plein. Het toevoegen van een tweede, los, volume aan de achterzijde kan de overig benodigde oppervlakte huisvesten maar zal letterlijk een dependance blijven.

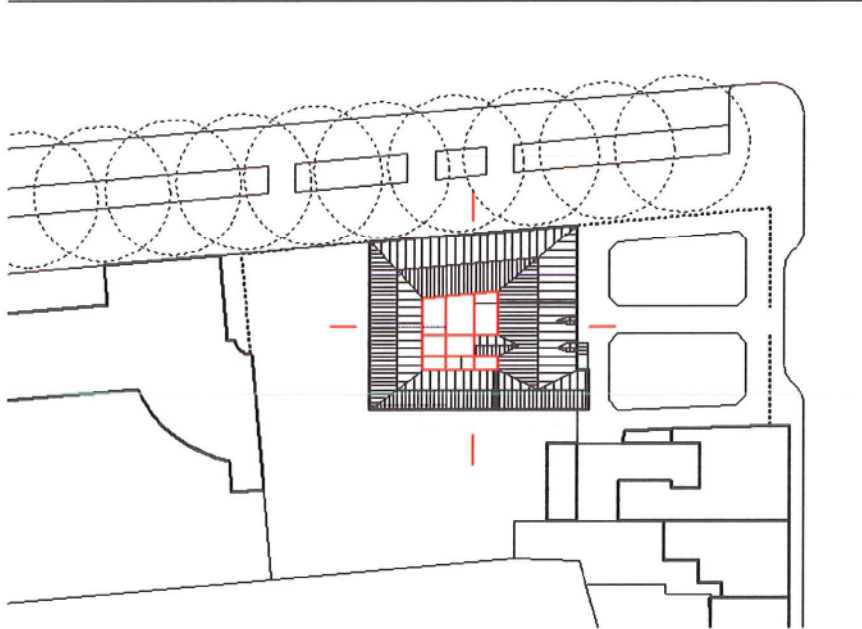
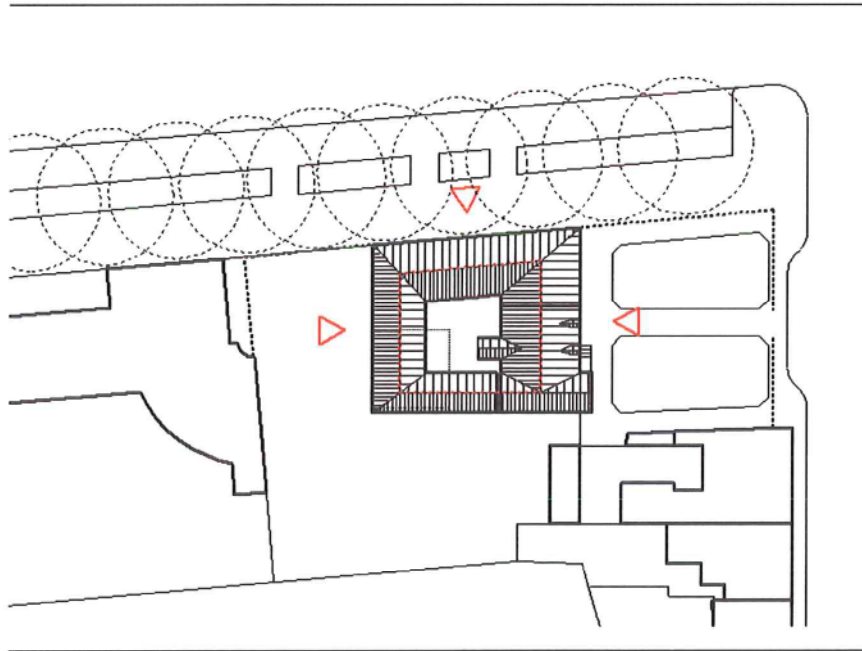

Door de langskap om de hoek mee te knikken wordt de hoeklocatie goed benut en tevens een goed tweede adres gevormd. et tot aan de school doorzeten van het volume strookt op dit punt echt niet meer aan de opener wordende stdebouwkundige structuur.

Door de staart om te slaan ontstaat een meer solitair volume dat echter nog wringt aan de zuidgevel en zich moeizaam verhoud met het bestaande paviljoen

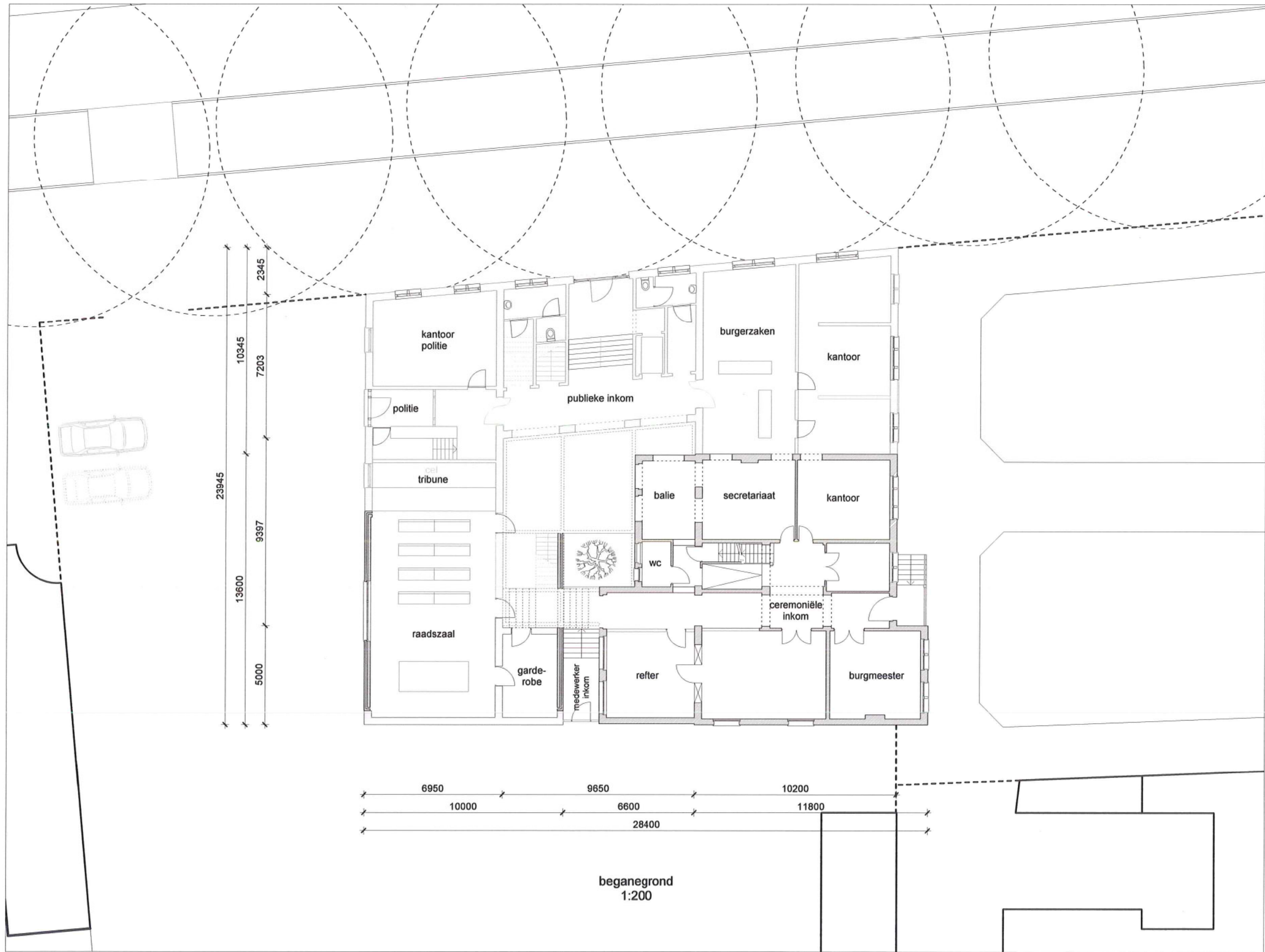

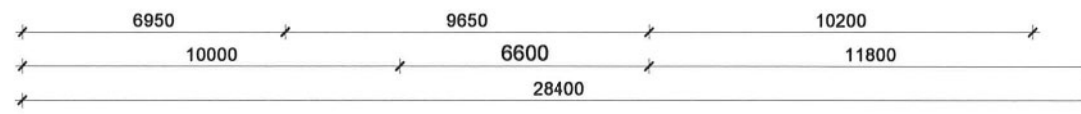
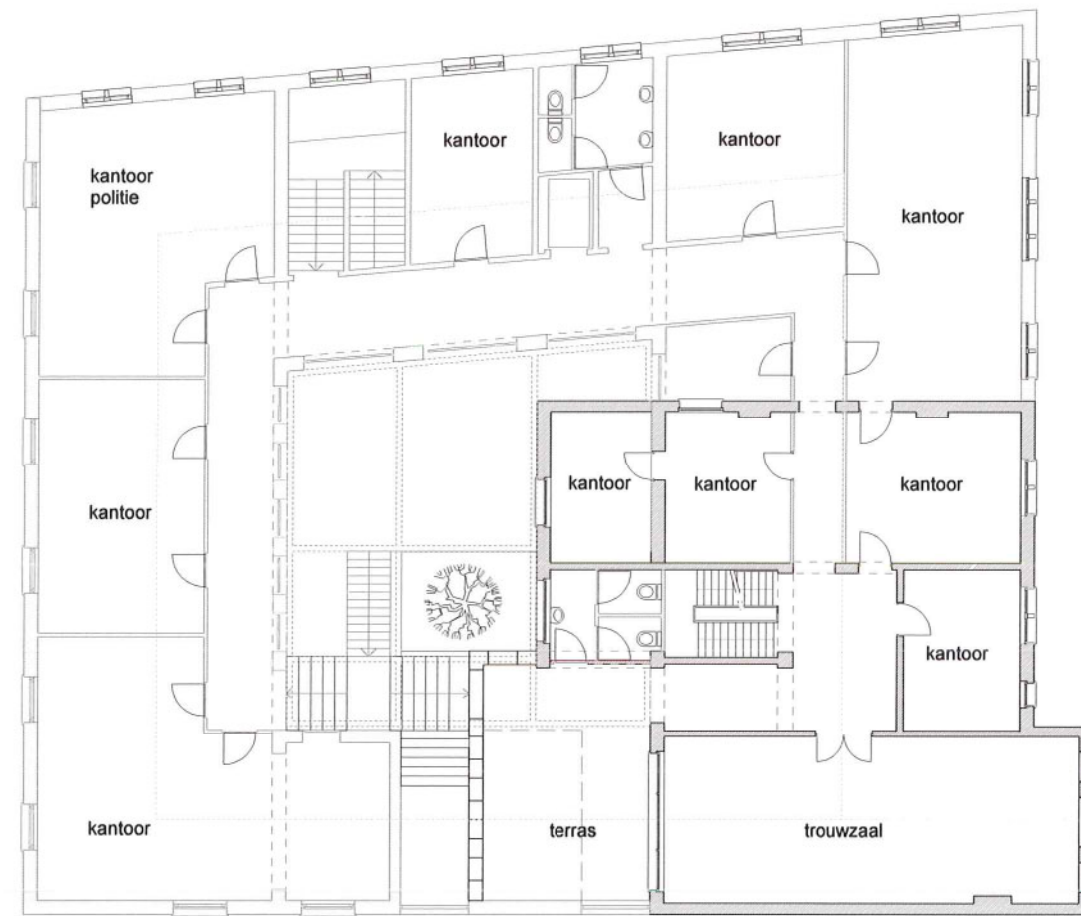
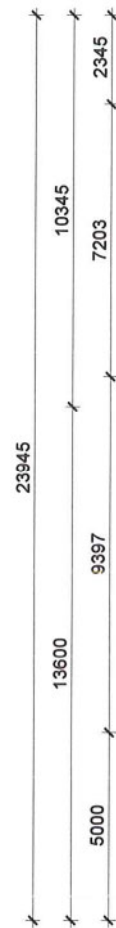

Begin en einde ontstaan uit het huidige volume. Het gebouw kent drie duidelijke adressen, een ceremonieel aan het plein, een publieke entree direct aan de straat gelegen en aparte toegang voor het politiekantoor met bijbehorend dienst materieel. Van het paviljoen kunnen fundering, kelder, begane grondvloer en enkele wanden behouden blijven.

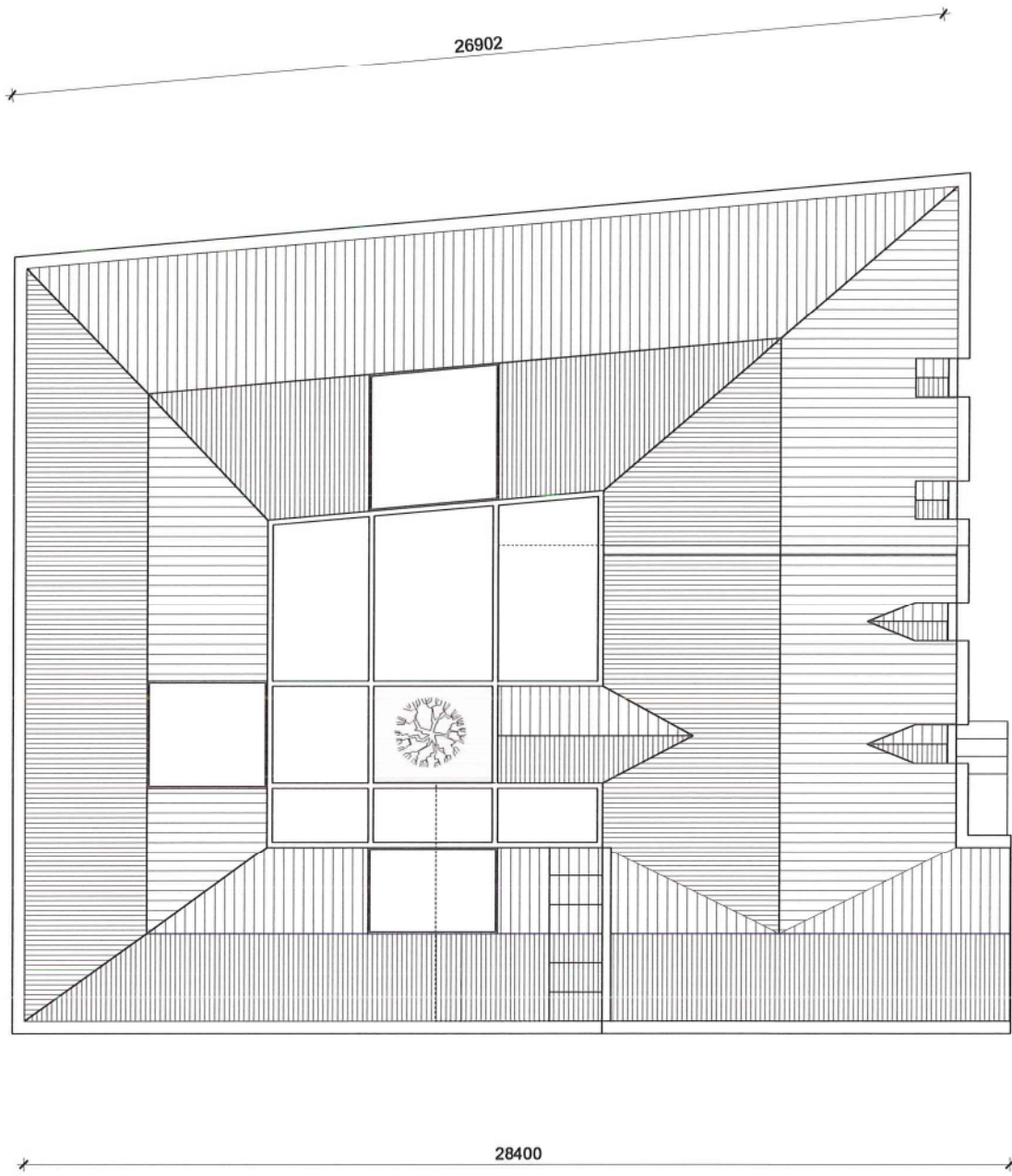
Het glazendak over het cour brengt alle onderdelen definitief samen. Er ontstaan flexibeler indelingsmogelijkheden. Vooral is dit een lichte ontvangshal en ontmoetingsplaats van burgers en bestuurders.

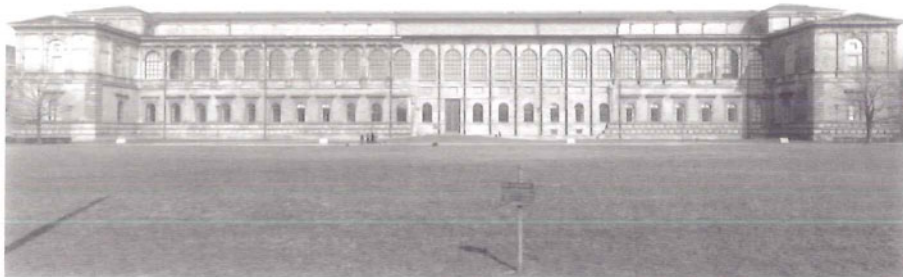
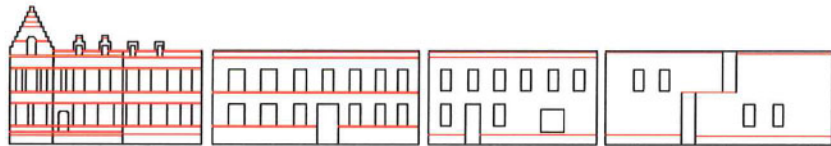

eerste verdieping
1:200

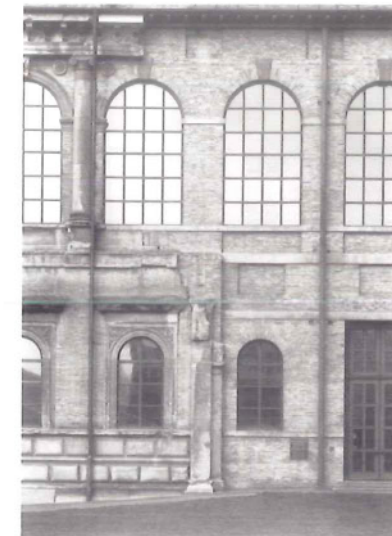

dakaanzicht
1:200

Naast het hoofdvolume is ook in de gevelgeleding bewust rekening gehouden met het bestaande pand. Een teveel aan contrast zou de bestaande gevel teniet doen. In de herstelde gevel van de Alte Pinacotek te Munchen is goed te zien hoe de meer op analogie gestoelde ontwerp attitude de oude gevel respecteert zonder haar volledig te kopiëren.

De continue gevel vraagt daarnaast om een specifieke ontwikkeling van de geleding om uiteindelijk aan te kunnen sluiten op de bestaande zijgevel. Naast geleding wordt ook in materiaal aansluiting gezocht bij het huidige monument. Klinkers uit een van de laatste van indertijd vele lokale bakkerijen zullen als geen ander aansluiting kunnen vinden bij de steen van het huidige monument.

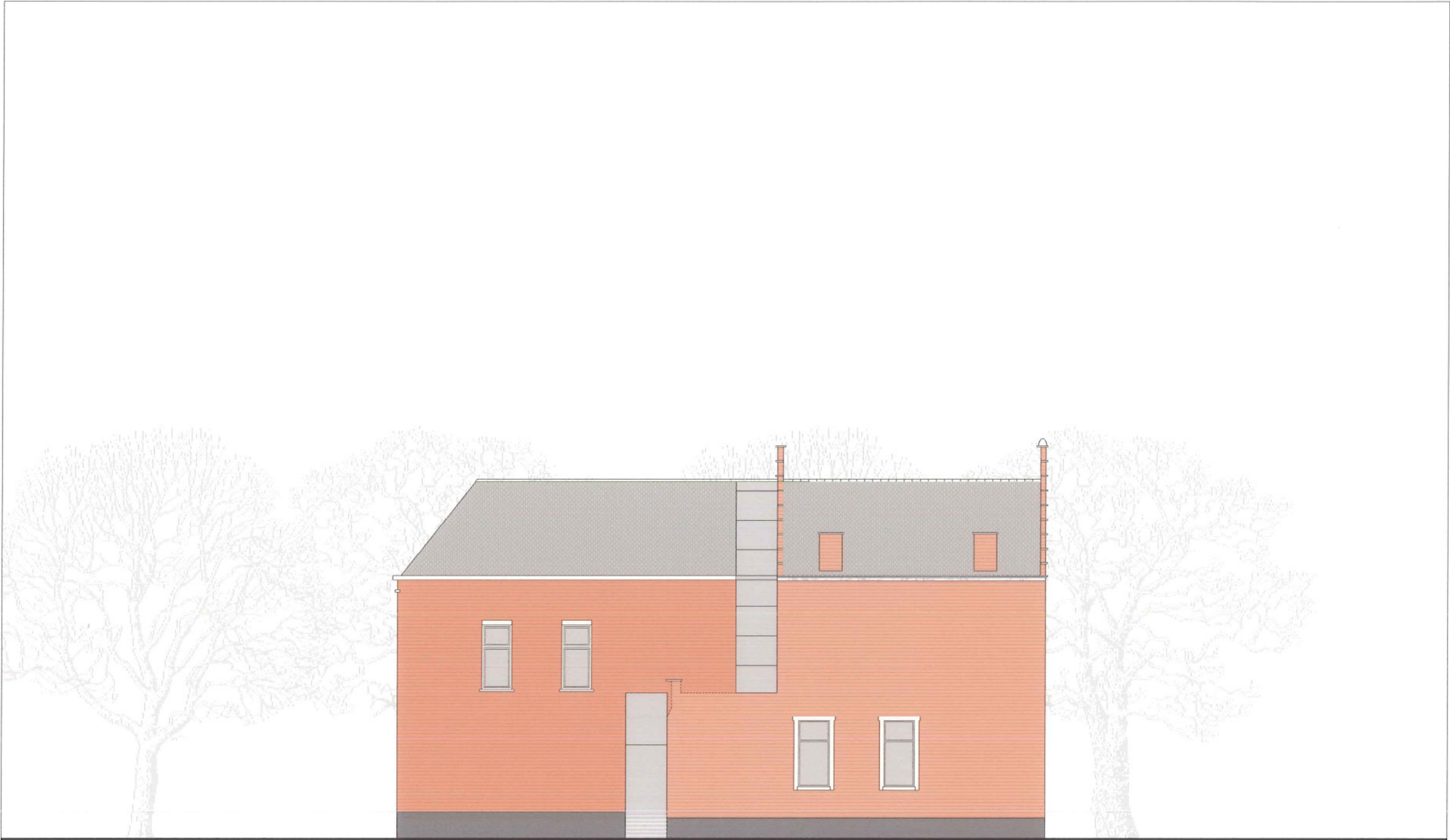
oost gevel

noord gevel

west gevel

zuid gevel

